

KANDIDAT
ROMAN

Naslov originala:

Jorge Bucay

EL CANDIDATO

First edition by Plaza & Janés Editores, S.A., Barcelona 2007

Published by arrangement with UnderCover Literary Agents

Prevela sa španskog Isidora Kalović

HORHE BUKAJ

KANDIDAT

ROMAN

PI-PRESS, 2019.

Horhe Bukaj
KANDIDAT
Roman

Izdavač:
Pi-press

Za izdavača:
Dragana Pejić-Randelović

Urednik:
Sonja Žikić

Prevod:
Isidora Kalović

Lektura i korektura:
Valentina Aleksić

Dizajn korica:
Ivana Flegar

Tehnička priprema:
Sonja Žikić

Štampa:
Pi-press, Pirot

Tiraž:
2000

ISBN 978-86-6023-408-9

© 2007 by Jorge Bucay

Translation Copyright © 2019. za srpsko izdanje, Pi-press

PROLOG

Sa diktaturama se događa isto ono što lekari kažu za tuberkulozu:

Na početku, zlo je teško prepoznati, a veoma lako lečiti. Kako vreme protiče, ako nije otkriveno ni lečeno, zlo je svaki put sve lakše prepoznati, ali, isto tako, svaki put postaje sve teže iskoreniti ga.

Nikolo Makijaveli,
Vladalac, poglavlje III

U zoru srede, 3. marta, eksplodirala je bomba koja će na nepopravljiv način promeniti budućnost Republike Santamora.

Meta napada bila je jedna od javnih zgrada važna za tradiciju, Centralni nacionalni arhiv, impozantno zdanje kolonijalnog porekla, sa kamenim fasadama i velikim prozorima koji su reflektovali uličnu svetlost umnožavajući je po čitavoj svojoj širini i visini od četiri sprata.

Kako je bilo uobičajeno u ovom delu grada nakon ponoći, jedva da su se kretala vozila po bulevaru i bilo je gotovo nemoguće naleteti na prolaznike, osim na nekog pijanca koji se izgubio u odlasku ili u povratku iz obližnjih taverni i bordela.

Sigurno zbog toga niko nije mogao da vidi siluete koje su se pojavljivale i nestajale kao duhovi na velikim prozorima zgrade Centralnog arhiva: senke četvorice muškaraca maskiranih u crno, tiho su pretrčavale svaku od prostorija kao da ih poznaju celog života. Gotovo da nisu imali potrebu da gle-

daju mapu koju je jedan od njih nosio da bi odredio stubove na koje su stavljali uređaje koje su vadili iz torbi, takođe crnih.

U predvorju zgrade, peti maskirani muškarac držao je na nišanu mitraljeza besvesno telo jednog čuvara iz obezbeđenja, dok je u drugoj ruci držao voki-toki.

Kada su obavili svoj zadatak, četvorica upadača su se srela na ulazu sa petim. Ne rekavši ništa, dvojica od njih uhvatila su čuvara i vukla ga po pločniku, zapinjući svojim stopalima po stogodišnjem kamenju, dok nisu došli do nekog zapuštenog zemljišta u susednom prolazu. Tamo su mu vezali ruke i ostavili ga bačenog preko prljavog poda.

Statični voki-toki najavio je jedan poziv, onaj koji ga je nosio rekao je kratko: „Spremni smo.“ Zatim je izašao na ulicu i uputio se ka prolazu. Ostali su ga već čekali sedeći u kombiju.

– Da li ste onesposobili portira? – pitao je penjući se.

Jedan od njih je potvrdio.

– Idemo – rekao je grupi.

Kombi je krenuo i kada je prošao pored ogromne zgrade, izgubio se po pustim ulicama La Milagrosa, glavnog grada Santamore.

Tačno u dva sata, jedna ogromna eksplozija sravnila je veliki deo stogodišnjeg zdanja Centralnog arhiva Republike Santamore, a neizemerni vatreni oblak zahvatao je ono što je ostalo.

Baš preko puta Arhiva, na drugoj strani dvo-smerne ulice, uzdizala se zgrada u kojoj su Agustin Montiljano i Karolina Giharo odlučili da iznajme jedan mali stan kada su doneli odluku da se suoče sa izazovima zajedničkog života. Bila je to jedna rustična konstrukcija, sa renoviranim stanovima, ne preterano velikim, ali pristupačne cene za parove srednje klase i stručnjake koji su, kao Agustin, pokušavali da prežive sa skromnim primanjima koje je nametnuo diktatorski režim Severina Kuevasa.

Buka je istrgnula iz kreveta Karolinu Giharo, koja je, bez svesti o tome šta se dogodilo, pala na pod umotana između čaršava i pokrivača.

Kiša kristala poplavila je sobu, talas širenja eksplozije tako je zatresao police i ormar da su bili na granici da se sruše preko kreveta.

Ošamućena, Karolina je pokušala da se pomeri, bilo joj je teško da koordiniše svoje pokrete, do bola joj je zujalo u ušima, a kada je pokušala da ustane, osetila je jako probadanje u podlaktici, privukla se do noćnog stočića i upalila svetlo. Rana je obilno krvarila.

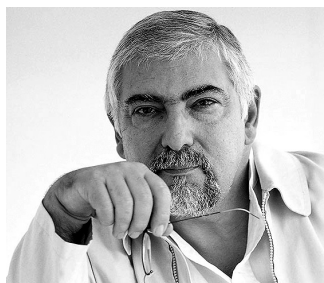
Nekako je napravila zavoj od jastučnice. Kako je postajala svesna situacije, nemir ju je obuzimao sve više i više. Misli su se gomilale, haotične, u njenoj glavi. Pomislila je na Agustina. Nije bio pored nje. Mislila je da se seća da je te noći bio na dežurstvu, možda krvari kao ona u nekom delu kuće. Vičući je dozivala njegovo ime, ali nije čula ni sopstveni glas.

Nije razumela da li je to zato što nije mogla da priča ili zato što je bila toliko gluva da njene uši nisu mogle da čuju čak ni njene uzvike.

Zatvorila je oči, poželevši da je sve samo noćna mora, briznula je u plač. Posle nekog vremena koje verovatno nije bilo previše dugačko, ali se njoj činilo kao večnost, spavaća soba počela je da se puni crvenim i plavim odsjajima od vozila hitne pomoći, vatrogasne službe i policije koja su dolazila na mesto eksplozije. Kamo sreće da su došli po nju, pomislila je pre nego što se onesvestila.

O autoru

Horhe Bukaj (Buenos Ajres, 1949), pisac, psihodramaturg i geštalt psihoterapeut, autor je više od dvadeset knjiga velikog međunarodnog uspeha, prevedenih na 30 jezika i objavljenih u više od 50 zemalja. Njegova dela, pro-

data u preko deset miliona primeraka širom sveta, godinama se nalaze u vrhu najprodavanijih knjiga.

Prepoznatljiv je kao vešt pripovedač koji se tečnom naracijom kreće u okviru svog bogatog terapeutskog iskustva, ne štedeći simbolička sredstva za ilustriranje koncepata. Nastojeći da svet reči učini vrednim terapijskim sredstvom, oslanja se na sopstvenu kreativnost i domišljatost, uz neosporni smisao za humor.

Godine 2002. dobio je nagradu „Zlatna knjiga“ za milion prodatih primeraka knjiga „Put suza“ i „Put sreće“ u Argentini. Za roman „Kandidat“ osvojio je prestižnu književnu nagradu grada Torevijeja u Španiji (*Premio de Novela Ciudad de Torrevieja*) 2006. godine.

Nakon mnogobrojnih predavanja, održanih seminara i ostvarenih projekata, trenutno je penzioner posvećen svojim dvema velikim strastima: čitanju i pisanju.